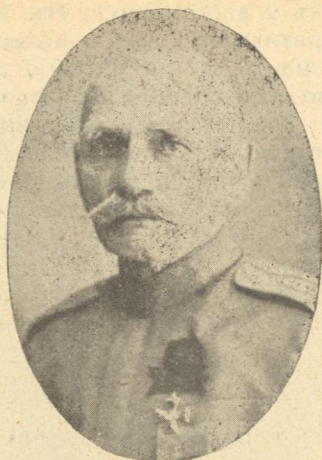

МЕЛЬНИКОВЪ

Роденъ съмъ въ 1859 година. Баща ми бѣ подофицеръ въ Донската войска, а майка ми малорускиня. Баща ми служеше въ Кавказъ и тамъ почина като храбрецъ когато азъ бѣхъ едва на 3 години. Моето образование легна на майка ми — тя се занимаваше съ оранъ — съ помощта на наемни работници, Нѣмахъ срѣдства да завърша гимназия.

Въ началото на 1877 година постъпихъ доброволецъ въ 12 Донски казашки полкъ и съ него участвахъ въ Освободителната война. На 9 августъ 1877 год. бѣхъ контузенъ въ главата при село Каджкѡй. Още не бѣхъ оздравѣлъ — и се заразихъ отъ тифусъ, върнаха ме въ Русия, сетне следвахъ Военното казашко училище въ Новочеркасскъ, което завършихъ като портопей юнкеръ въ 19 Донски казашки полкъ. Въ 1882 година ме произведоха офицеръ и служихъ въ 19, 4, 14, 6, 12, 29 и 46 полкове. Въ първитѣ два полка бѣхъ субалтьоръ, въ 14 — завеждахъ коннитѣ пионери, въ 6 — командвахъ ескадронъ, въ 12 — бѣхъ дивизионеръ, въ 29 бѣхъ домакинъ, и въ 46 въ Великата свѣтвна война презъ 1915—1918 — бѣхъ дивизионеръ.

Въ боя при рѣка Сана азъ бѣхъ контузенъ и изгубихъ съзнание; когато дойдохъ на себе си, видѣхъ,